

♦ Texty na tento týden - J 16:5–15; Ko 1:28.29; 1Pt 1:13; Mt 5:29; Gn 32

♦ Základní verš

„Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu. O to se snažím a zápasím tak, jak on ve mně působí svou silou.“
(Ko 1:28.29)

V diskusním pořadu v televizi se sešli muž a žena. Oba prožili obrovskou tragédií – zabili jim dítě. Syn ženy byl zavražděn před dvaceti lety a její zatrpkllost a hněv se během let nezmenšovaly. Muž se projevoval zcela odlišně. Jeho dceru před několika lety zavraždili teroristé. On ale mluvil o odpuštění vrahům a o tom, jak Bůh utěšil jeho utrpení. Přestože jeho původní bolest byla obrovská, tento muž se stal příkladem, jak Bůh může přinést uzdravení i do nejtemnějších chvil našeho života.

Jak mohou dva lidé reagovat tak rozdílně? Jak dochází v životě křesťana k duchovní změně, která umožňuje jednotlivci prostřednictvím životních zkoušek dozrát – namísto toho, aby ho bolest a trápení zcela zničily?

♦ Osnova lekce:

Problémy a těžkosti se nevyhýbají nikomu. Jak se k nim ale máme postavit? V této lekci budeme uvažovat nejen o tom, co pro nás v takových chvílích dělá Bůh, ale co očekává od každého z nás.

- J 16:5–15 - Působení Ducha svatého a naše rozhodování (neděle)
- Ko 1:28.29 - Boží jednání a naše aktivní snaha (pondělí)
- 1Pt 1:13–16 - Emoce a naše vůle (úterý)
- Mt 5:29.30 - Nutnost jednat (středa)
- Gn 32:23–31 - Vytrvalost navzdory nesnázím (čtvrtek)

NE 31. července – DUCH PRAVDY

J 16:5-15 „Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě neptá: Kam jdeš? ⁶Ale že jsem k vám tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce. ⁷Ríkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když odejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. ⁸On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: ⁹Hřích v tom, že ve mne nevěří; ¹⁰spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte; ¹¹soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. ¹²Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. ¹³Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. ¹⁴On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. ¹⁵Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

PO 1. srpna – DOKONALÍ V KRISTU

Ko 1:28.29 „²⁸Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu. ²⁹O to se snažím a zápasím tak, jak on ve mně působí svou silou.“

Dt 4:4 „Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste do dnes všichni živi.“

L 13:24 „Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.“

1K 9:25 „Každý závodník se podrobuje všestranné kázní. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.“

Žd 12:4 „Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

ÚT 2. srpna – VŮLE VEDENÁ SPRÁVNÝMI HODNOTAMI

1Pt 1:13-16 „¹³Odhodlaně se tedy připravte ve své mysli, buďte střízliví a celou svou nadějí upněte k milosti, která k vám přichází ve zjevení Ježíše Krista. ¹⁴Jako poslušné děti nedejte se opanovat žádostmi, které vás ovládaly předtím, v době vaší nevědomosti; ¹⁵ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. ¹⁶Vždyť je psáno: „Svatí buďte, neboť já jsem svatý.““

Jr 17:9 „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná?“

Gn 3:6 „Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědounost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.“

2S 11:2-4 „²Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. ³David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: „Není to Batšeba, dcera Eliáмова, manželka Chetejce Urijáše?“ ⁴David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu.“

Ga 2:11.12 „¹¹Když pak Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se otevřeně proti němu, protože byl zřejmě v nepravu. ¹²Nejprve jídal totiž společně s pohany; když však přišli někteří lidé z okolí Jakubova, začal couvat a oddělovat se, protože se bál zastánců obržky.“

ST 3. srpna – RADIKÁLNÍ ZÁVAZEK

Mt 5:29.30 „²⁹Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. ³⁰A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby se celé tvé tělo dostalo do pekla.“

ČT 4. srpna – DŮLEŽITOST VYTRVALOSTI

Gn 32:23-33 „²³A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. ²⁴Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. ²⁵Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nezvešla jitřenka. ²⁶Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. ²⁷Neznámý řekl: „Pust' mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odvětil: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ ²⁸Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Já kob.“ ⁹Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstál.“ ³⁰A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odvětil: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. ³¹I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život. ³²Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý. ³³Synové Izraelovi nejedí až podnes šlachy při kyčelním kloubu, protože Bůh poranil Jákobovi šlachy kyčelního kloubu.“

Gn 32:1-22 „¹Za časného jitra políbil Lában své vnuky a dcery, požehnal jim a vrátil se opět ke svému domovu. ²Jákob šel svou cestou. Tu se s ním srazili Boží poslové. ³Jakmile je Jákob spatřil, zvolal: „To je tábor Boží,“ a to místo pojmenoval Machanajim (to je Tábořiště). ⁴Pak Jákob vyslal napřed posly ke svému bratru Ezauovi do země Seíru, na pole Edómské, ⁵a přikázal jim: „Vyřídíte mému pánu Ezauovi toto: Tvůj otrok Jákob vzkazuje: Až dosud jsem prodléval jako host u Lábanu. ⁶Mám voly a osly, ovce, služebníky a služky. Posílám o tom zprávu tobě, svému pánu, abych získal tvoji přízeň.“ ⁷Poslové se vrátili k Jákobovi a řekli: „Přišli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale on ti už jde vstříc a je s ním čtyři sta mužů.“ ⁸Tu padla na Jákoba veliká bázeň a tíseň. Rozdělil proto lid, který byl s ním, i brav a skot a velbloudy do dvou táborů, ⁹neboť si řekl: „Přijde-li Ezau k prvnímu táboru a pobije jej, může ještě zbylý tábor vyváznout.“ ¹⁰Dále Jákob řekl: „Bože mého otce Abrahama a Bože mého otce Izáka, Hospodine, tys mi pravil: „Navrať se do své země a do svého rodiště a já se postarám, aby se ti dobře vedlo.“ ¹¹Nejsem hoden veškerého tvého milosrdenství a vši tvé věrnosti, které jsi svému služebníku prokázal. Tento Jordán jsem překročil s holí, a teď mám dva tábory. ¹²Vytrhni mě prosím z ruky mého bratra, z ruky Ezauovy, neboť se ho bojím, aby nepřišel a nezabil mě, matku nad dětmi. ¹³Ty jsi přece řekl: „Určitě se postarám o tvé dobro a tvé potomstvo rozmnožím jako mořský písek, jež nelze pro množství sečíst.““ ¹⁴A přenocoval tam té noci. Pak vzal z toho, co vyzískal, dar na usmírenou pro svého bratra Ezaua: ¹⁵dvě stě koz a dvacet kozlů, dvě stě bahnic a dvacet beranů,

¹⁶třicet velbloudic se sajícími mláďaty, čtyřicet krav a deset býků, dvacet oslic a deset oslů. ¹⁷To vše předal svým služebníkům, každé stádečko zvlášť, a řekl jim: „Jděte napřed a ponechte mezi jednotlivými stádečky odstup.“ ¹⁸A prvnímu přikázal: „Až se s tebou setká můj bratr Ezau a zeptá se tě, či jsi a kam jdeš a či je to, co ženeš před sebou, ¹⁹odvětiš: „Je to dar od tvého otroka Jáкова, poslaný jeho pánu Ezauovi; on sám je za námi.““ ²⁰Tak přikázal i druhému a třetímu a všem, kteří šli za stádečky. Řekl: „V tomto smyslu mluvíte s Ezauem, až na něj narazíte.“ ²¹A dodejte: „Také tvůj otrok Jákob je za námi, neboť řekl: Darem, který jde přede mnou, chci ho usmířit a teprve potom spatřit jeho tvář. Snad mě přijme milostivě.““ ²²Šli tedy napřed s darem, zatímco on přenocoval oně noci v táboře.

Gn 27 ¹Když Izák zestárl, jeho oči vyhasly, takže neviděl. I zavolal svého staršího syna Ezaua a řekl mu: „Můj synu!“ On mu odvětil: „Tu jsem.“ ²Izák řekl: „Hle, jsem už starý a neznám den své smrti. ³Vezmi si nyní zbraně, toulec a luk, vyjdi na pole a něco pro mě ulov. ⁴Připrav mi oblíbenou pochoutku a přines mi ji, ať se najím, abych ti mohl požehnat, dříve než umřu.“ ⁵Když Izák mluvil se svým synem Ezauem, Rebeka naslouchala. Sotva Ezau odešel na pole, aby něco ulovil a přinesl úlovek, ⁶poradila Rebeka svému synu Jákobovi: „Hle, slyšela jsem rozmluvu tvého otce s tvým bratrem Ezauem; řekl mu: ⁷Přines mi úlovek a připrav mi pochoutku, ať se najím, abych ti před smrtí požehnal před Hospodínem.“ ⁸A proto, můj synu, poslechni mě ve všem, co ti přikážu. ⁹Dojdi ke stádu a dones mi z něho dvě pěkná kůzлата. Připravím z nich tvému otci oblíbenou pochoutku ¹⁰a ty mu ji doneseš; on se nají a před smrtí ti požehná.“ ¹¹Jákob však své matce Rebece odvětil: „Můj bratr Ezau je přece chlupatý, a já jsem holý. ¹²Co když si otec na mě sáhne? Bude mě mít za podvodníka a místo požehnutí na sebe uvedu zlořečení.“ ¹³Matka mu řekla: „Takové zlořečení ať padne na mne, můj synu. Jen mě poslechni, jdi a dones mi kůzлата.“ ¹⁴Šel tedy pro ně a přinesl je matce; ona pak připravila otcovu oblíbenou pochoutku. ¹⁵Potom Rebeka vzala šaty svého staršího syna Ezaua, ty nejlepších, které měla doma u sebe, a oblékla svého mladšího syna Jáкова. ¹⁶Jeho ruce i hladký krk ovinula kůzlečímí kožkami. ¹⁷Nakonec dala svému synu Jákobovi do rukou připravenou pochoutku a chléb. ¹⁸I vešel k svému otci a řekl: „Můj otče!“ On odvětil: „Tu jsem. Který jsi ty, můj synu?“ ¹⁹Jákob řekl otci: „Já jsem Ezau, tvůj prvorozený. Učinil jsem, co jsi mi uložil. Nuže, posad' se prosím a pojez z mého úlovku, abys mi mohl požehnat.“ ²⁰Izák však synovi řekl: „Jak to, žes to tak rychle našel, můj synu?“ Odvětil: „To mi dopřál Hospodin, tvůj Bůh.“ ²¹Izák řekl Jákobovi: „Přístup, synu, sáhnu si na tebe, jsi-li můj syn Ezau nebo ne.“ ²²Jákob tedy přistoupil k svému otci Izákovi, on na něho sáhl a řekl: „Hlas je to Jákovův, ale jsem Ezauovy.“ ²³Nepoznal ho, protože jeho ruce byly chlupaté jako ruce jeho bratra Ezaua. A požehnal mu. ²⁴Řekl: „Ty jsi tedy můj syn Ezau.“ On odvětil: „Jsem.“ ²⁵Pak řekl: „Předlož mi, ať pojím z úlovku svého syna, abych ti mohl požehnat.“ I předložil mu a on jedl. Přinesl mu i víno a on pil. ²⁶Nato jeho otec Izák řekl: „Přístup prosím a polib mě, můj synu!“ ²⁷Přistoupil tedy a políbil ho. Když Izák ucítil vůni jeho šatu, požehnal mu slovy: „Hle, vůně mého syna jako vůně pole, jemuž žehná Hospodin. ²⁸Dej ti Bůh z rosy nebes a ze žírnosti země, i hojnost obilí a moštu. ²⁹Ať ti slouží lidská pokolení, ať se ti klanějí národy. Budeš panovat nad svými bratry a synové tvé matky se ti budou klanět. Kdo prokleje tebe, bude proklet, kdo žehnat bude tobě, sám bude požehnan.“ ³⁰Když Izák udělil Jákobovi požehnutí a sotvaže Jákob od svého otce odešel, přišel jeho bratr Ezau z lovu. ³¹Také on připravil pochoutku, přinesl ji otci a řekl: „Nechť můj otec povstane a nají se z úlovku svého syna, aby mi mohl požehnat.“ ³²Jeho otec Izák se ho otázal: „Kdo jsi?“ Odvětil: „Jsem tvůj syn Ezau, tvůj prvorozený.“ ³³Tu se Izák roztřásl a zalomcovalo jím zděšení: „Kdo to vlastně ulovil úlovek a přinesl mi jej? Ode všeho jsem pojedl, dříve než jsi přišel! A požehnal jsem mu! Požehnaný také zůstane.“ ³⁴Jak Ezau uslyšel otcova slova, dal se do hrozného a hořkého křiku a naléhal na otce: „Požehnej mně, také mně, otče!“ ³⁵On odvětil: „Přišel lstivě tvůj bratr a vzal ti požehnutí.“ ³⁶Ezau řekl: „Právem dostal jméno Jákob (to je Úskočný). Už dvakrát se mnou jednal úskočně. Připravil mě o mé prvorozenství a nyní i o požehnutí.“ A otázal se: „Pro mne už požehnutí nemáš?“ ³⁷Izák Ezauovi odpověděl: „Hle, ustanovil jsem, aby nad tebou panoval, a všechny jeho bratry jsem mu dal za služebníky. Zabezpečil jsem jej i obilím a moštem. Co bych mohl udělat pro tebe, můj synu?“ ³⁸Ezau otci odpověděl: „Což máš jen to jediné požehnutí, otče? Požehnej mně, také mně, otče!“ A Ezau záupně se rozplakal se. ³⁹Jeho otec Izák tedy odpověděl: „Tvé sídliště bude bez žírnosti země, bez rosy shůry, rosy nebeské. ⁴⁰Bude tě živit meč, avšak svému bratru budeš sloužit. Jen když se budeš toulat bez domova, setřeseš jeho jho ze své šíje.“ ⁴¹I zanevřel Ezau na Jáкова pro požehnutí, jímž mu jeho otec požehnal. A řekl sám k sobě: „Mému otci se blíží dny truchlení; zabijí svého bratra Jáкова.“ ⁴²Když byla Rebece oznámena slova jejího staršího syna Ezaua, dala si zavolat svého mladšího syna Jáкова a řekla mu: „Tvůj bratr Ezau pomýšlí na pomstu. Chce tě zabít. ⁴³Proto mě nyní poslechni, můj synu: Ihned uprchni k mému bratru Lábanovi do Cháranu. ⁴⁴Zůstaneš u něho nějaký čas, dokud rozhořčení tvého bratra nepomine. ⁴⁵Až se bratrův hněv od tebe odvrátí a on zapomene, cos mu udělal, pošlu pro tebe a vezmu tě odamtud. Proč mám být zbavena vás obou v jednom dni?“ ⁴⁶Izákovi pak Rebeka řekla: „Zprotivilo se mi žít s dcerami chetejskými. Vezme-li si Jákob ženu z chetejských dcer, jako jsou tyhle dcery této země, k čemu mi život?““

Gn 28 „¹I povolal Izák Jáкова a požehnal mu. Přikázal mu: „Nebor si ženu z dcer kenaanských. ²Odejdí do Rovin aramských do domu Betúela, otce své matky, a odtud si vezmi ženu z dcer jejího bratra Lábanu. ³Kéž ti Bůh všemohoucí požehná, rozplodí tě a rozmnoží. Bude z tebe společenství lidských pokolení. ⁴Kéž ti dá požehnání Abrahamovo, tobě i tvému potomstvu, abys obdržel zemi, v níž jsi hostem a kterou Bůh dal Abrahamovi.“ ⁵Pak Izák Jáкова propustil a ten šel do Rovin aramských k Lábanovi, synu Aramejce Betúela, bratru Jákovovy a Ezauovy matky Rebeky. ⁶Ezau viděl, že Izák Jákovovi požehnal a poslal ho do Rovin aramských, aby si odtamtud vzal ženu; že mu při požehnání přikázal, aby si nebral ženu z dcer kenaanských; ⁷že Jákov otce i matku uposlechl a odešel do Rovin aramských. ⁸Viděl též, že kenaanské dcery jsou jeho otci Izákovi odporné. ⁹Šel tedy Ezau k Izmaelovi a přibral si ke svým ženám ještě Machalatu, dceru Abrahamova syna Izmaela, sestru Nebajótovu. ¹⁰Jákov vyšel z Beer-šeby a šel do Cháranu. ¹¹Dorazil na jedno místo a přenocoval tam, neboť slunce již zapadlo. Vzal jeden z kamenů, které na tom místě byly, postavil je v hlavách a na tom místě ulehl. ¹²Měl sen: Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží. ¹³Nad ním stojí Hospodin a praví: „Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce Abrahama a Bůh Izákův. Zemi, na níž ležíš, dám tobě a tvému potomstvu. ¹⁴Tvého potomstva bude jako prachu země. Rozmůžeš se na západ i na východ, na sever i na jih. V tobě a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny čeledi země. ¹⁵Hle, já jsem s tebou. Bude tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil.“ ¹⁶Tu procitl Jákov ze spánku a zvolal: „Jistě je na tomto místě Hospodin, a já jsem to nevěděl!“ ¹⁷Bál se a řekl: „Jakou bázeň vzbuzuje toto místo! Není to nic jiného než dům Boží, je to brána nebeská.“ ¹⁸Začasněho jitra vzal Jákov kámen, který měl v hlavách, a postavil jej jako posvátný sloup; svrchu jej polil olejem. ¹⁹Tomu místu dal jméno Bét-el (to je Dům Boží). Původně se to město jmenovalo Lúz. ²⁰Jákov se tu zavázal slibem: „Bude-li Bůh se mnou, bude-li mě střežit na cestě, na niž jsem se vydal, dá-li mi chléb k jídlu a šat k odívání ²¹a navrátím-li se v pokoji do domu svého otce, bude mi Hospodin Bohem. ²²Tento kámen, který jsem postavil jako posvátný sloup, stane se domem Božím. A ze všeho, co mi dáš, odvedu ti poutivě desátky.““

PÁ 5. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 18. kapitulu „Jákovův noční zápas“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 195–203; NUD 89–92) a kapitulu „Úplné odevzdání“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 43–48; CVP 55–60).

„Vůli, která je tak důležitá pro charakter člověka, začal po pádu ovládat satan. Od té doby působí v člověku tak, aby toužil a jednal podle vlastního potěšení, až po své úplné zničení a svou záhubu.“ (5T 515)

„Bůh však lidem nedá Boží světlo, když jsou spokojeni s temnotou a chtějí v ní zůstat. Aby člověk mohl přijmout Boží pomoc, musí si uvědomit svou slabost a nedostatečnost. Musí svou mysl připravit na velkou změnu, která se v něm má odehrát. Musí se upřímně a vytrvale modlit a usilovat o dobro.“ (PP 248; NUD 118)

Otázky k rozhovoru

1. Jak moc si uvědomujete, že po pádu začal vůli člověka ovládat satan? Jak nám zaměření se na Ježíšův charakter může pomoci lépe pochopit naši vlastní zkaženost a velikost Boží milosti?

2. Přečtěte si příběh o Ježíši v Getsemane (Mt 26,36–42). Jaké byly Ježíšovy pocity a touhy v protikladu s Boží vůlí? Co se můžeme z tohoto příkladu naučit?

3. Jako třída si promluvte o různých okolních vlivech, které mohou narušit naši obranu a učinit nás zranitelnějšími vůči satanovým útokům. Co můžeme udělat, abychom pomohli ostatním členům sboru uvědomit si tato nebezpečí? Jak můžeme pomoci těm, kdo v této oblasti potřebují mimořádnou podporu?

4. Znáte ve svém sboru někoho, kdo prožívá vnitřní zápasy, už dlouho ve společenství nebyl a možná se chystá vzdát se své víry, nebo to už dokonce udělal? Co můžete jako společenství udělat, abyste tohoto člověka povzbudili a pomohli mu neodvrátit se od Ježíše? Jakými praktickými kroky mu můžete pomoci?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

20:40